

James' Trio prikt de vlag steeds verder van huis

Sommigen komt het aanwaaien, anderen moeten er keihard voor ploeteren. Zoals het nu een jaar of zes bestaande James' Trio, dat zich nog hoofdzakelijk ophoudt in de provincie Groningen en van daaruit erkenning probeert te krijgen in de rest van het land. Moeilijke kwestie in een natie vol muzikale overdaad, die bovendien een gevoelsgrens kent tussen het noorden en de randstad. Een verdiend ruggensteuntje is derhalve geen overbodige luxe.

Opmerkelijk trio, omdat het in de verdeling van instrumenten nogal afwijkt van het geijkte profiel. Geen "sax-bas-drums concept", maar twee akoestische gitaren en een 'djembé', een Afrikaans ritme-instrument dat onwillekeurig aanspoort tot meetrommelen en-tikken. De combinatie leidt tot mooie en meeslepende muziek; een mix van Zuid- Amerikaanse en Spaanse ritmen, gekruid met jazz en funk-invloeden. Gerrit de Boer, Digmon Roovers en Sebastiaan Kaptein, samen James'Trio vormend, zijn drie aan het conservatorium geschoolde musici. Een gedegen springplank zou je zeggen, voorbereid op alles. Maar dat valt soms bar tegen, weet gitarist-componist Gerrit de Boer (29). Hij beaamt dat er 'een wereld van verschil' zit tussen opleiding en praktijk. "Eerlijk gezegd worden we wel eens een beetje moe van al dat leuren met jezelf", erkent hij schroomvallig. "Maar het hoort er allemaal bij. En het gaat gelukkig steeds beter.

" De vlaggetjes op de kaart van Nederland worden inmiddels steeds verder van huis geprikt. Want over de erkenningsproblemen gesproken: neem nu de compactdisc, genoemd naar het trio zelf. De cd, een visitekaartje, bevat mooi werk, zoals het lied 'James' van gitarist Pat Metheny. Heeft iets van de klankkleur van (voor de kenners) de Amerikaanse 'snarist' Earl Klugh. Prachtige ballads. Gerrit de Boer: "Maar het maken van een cd is allang niets bijzonders meer. Iedereen doet dat. Hadden wij even over het hoofd gezien.

Reacties in de sfeer van: 'Aha, u heeft een cd gemaakt, zegt u? Tsjonge, nou zeg. Da's wel iets om in de krant te zetten.' Kortom, er waren nog 300 wachtenden voor ons. En onwillekeurig speelde de beoordeling van het muzikale kunnen van heren ook hun 'afkomst', het hoge noorden, een rol. Groningen bevindt zich, volgens sommigen, immers in 'een uithoek' van het land. "Onzin natuurlijk", zegt Gerrit, "hoewel je wel een tijdje in de auto moet zitten. Om die reden woon ik tegenwoordig ook in Utrecht. Vreemd, maar het scheelt wel. In de contacten ook. Je zit toch wat dichterbij het vuur."

De Boer, Roovers en Kaptein. Wat ze een beetje dwars zit, is het feit dat velen vinden dat ze van die 'keurige' muziek maken. ..We zijn juist behoorlijk ruig", zegt de componist en veroorzaakt daarmee een frons op het voorhoofd van de schrijver dezes... Ruig? ..Nou wij kunnen behoorlijk tekeer gaan op de bühne. "Leidt dat dan tot materiële schade, of zo? "Nou, dat niet. Maar als ik een muziekstuk geschreven heb, wordt er zo op losgeïmproviseerd dat ik niet weet of het zal eindigen zoals ik het bedoeld heb." O, zo ruig.

Voor wie het allemaal zelf wil beoordelen? Optredens volgen in: Café De Spieghele (20, 28 en 29 december) te Groningen. Verder: Nieuwscfé (28 december) te Groningen, in 'De Zaak' te Utrecht (1 Januari) en, nog in de avond-uren van diezelfde dag: De Oosterpoort, óók Groningen.

René Steenhorst